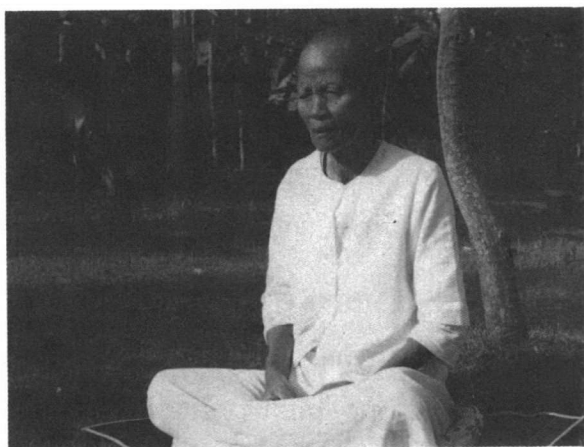

ถึง “ธรรมกาย” ช่วยพ่อได้

แล้วจากวันนั้นเป็นต้นมา คุณยายก็มุ่งมั่นปฏิบัติตามเห็นธรรมกาย
ในธรรมกายเข้าไปเรื่อย ๆ

เมื่อปฏิบัติถึงขั้นนี้แล้ว คุณยายไม่ลืมเรื่องไปหาพ่อ จึงบอกความ
ประสงค์ต่ออุบาสิกาผู้เป็นครู อุบาสิกาทองสุขจึงได้บอกวิธีให้โดยให้
เข้ามาปฏิบัติตามหลักวิชาธรรมกาย พอจิตของคุณยายละเอียดสว่างไสว
เต็มที่ดีแล้ว อุบาสิกาทองสุขจึงสั่งให้คุณยายทำใจหยุดนิ่งเฉย นึกให้
กายทุกกายซ่อนอยู่ในธรรมกาย แล้วอธิษฐานจิตลงไปตรงศูนย์กลางกาย
ขอพบพ่อ

คุณยายเล่าว่า ท่านรู้สึกว่กายละเอียดของท่านที่อยู่ในองค์พระธรรมกายนั้นเบามากแล้วลอยลึ่วไปไกล จนถึงสถานที่แห่งหนึ่งไม่ใช่อยู่ในโลกของเรา ที่นั่นเป็นทะเลเพลิงเว้งว้าง ไฟลุกโชติช่วง พอพระธรรมกายซึ่งเปล่งรัศมีสว่างไสวไปลอยนิ่งอยู่ที่นั่น ไฟที่ลุกโผลงอยู่ก็ค่อย ๆ มอดดับลง ความร้อนแรงก็หมดไปด้วย คุณยายเห็นสิ่งมีชีวิตจำนวนมากมายเหลือคณานับ รูปร่างหน้าตาต่าง ๆ กัน บ้างก็เป็นคน บ้างก็ตัวเป็นคนหัวเป็นสัตว์ บ้างก็ตัวเป็นสัตว์หัวเป็นคน บ้างก็ถูกคุมขังอยู่ในเครื่องทรมานต่าง ๆ ฯลฯ

คุณยายเห็นพ่ออยู่ที่นั่นด้วย รูปร่างหน้าตาของพ่อไม่เปลี่ยนแปลง เครื่องแต่งตัวดูใกล้เคียงกับตอนเป็นมนุษย์ ใส่กางเกงขาก๊วย อันเป็นชุดทำงาน แต่รูปร่างอวบอ้อม ใบหน้าหมองคล้ำ มีความทุกข์อย่างหนัก พอพ่อมองเห็นคุณยาย พ่อวิ่งมาหาบอกว่า พ่อตกนรกเพราะเมื่อเป็นมนุษย์ดื่มสุราถึงวันละ ๑๐ สดางค์ทุกเย็น นอกจากนั้นยังเคยฆ่าสัตว์เป็นอาหาร เช่น กบ หอย ปู ปลาและไก่

ในเวลาที่พ่อฆ่าสัตว์เหล่านั้น คุณยายเคยถามพ่อว่า พ่อไม่กลัวบาปหรือ พ่อชี้แจงว่า ฆ่ากินเป็นอาหารไม่บาป แถมเวลาแกงเสร็จจึงนำไปถวายพระด้วย บาปก็เป็นอันหมดไป

บัดนี้ คุณยายพบพ่อในนรก เห็นพ่อกำลังชดใช้หนี้กรรมเหล่านั้นอยู่ ความจริงพ่อเคยทำบุญในวันพระบ้างเหมือนกัน แต่เมื่อใกล้ตาย พ่อนึกถึงเรื่องบุญไม่ออก เห็นแต่กรรมนิमितที่เคยทำบาปเอาไว้ จิตจึงเศร้าหมองกระวนกระวาย พ่อตายก็ถูกนำมาไว้ที่นี่ พ่อเล่าความทุกข์ร้อนให้ฟังแล้ววิงวอนขอให้ลูกช่วยเหลือ

คุณยายสงสารพ่อเหลือเกิน ไม่รู้จะช่วยพ่ออย่างไร จึงร้องให้ออกมาดั่ง ๆ อุบาสิกาทองสุกถามขึ้น คุณยายจึงเล่าให้ฟังว่า เห็นพ่ออยู่ในนรก สงสารอยากจะช่วย ผู้เป็นครูจึงแนะนำให้อธิษฐานจิตในสมาธิขณะนั้น เรียกบุญบารมีที่ได้บรรลุธรรมอาราธนาธรรมกายให้ช่วยพ่อ คุณยายจึงอธิษฐานว่า

“ข้าพเจ้าตั้งใจปฏิบัติธรรมโดยเอาชีวิตนี้เข้าเสี่ยง เพื่อต้องการบรรลุธรรมจะตามหาพ่อ บัดนี้ข้าพเจ้าพบพ่อแล้วขออานุภาพพระธรรมกายจงบันดาลช่วยพ่อให้พ้นจากความทุกข์ด้วยบารมีของข้าพเจ้าด้วยเถิด”

อธิษฐานขาดคำ คุณยายได้ยื่นเสียงพระธรรมกายดังกังวานก้อง บอกให้พ่อรับศีล พ่อยกมือพนมสมาทานศีลจนจบ จากนั้นพระธรรมกายให้พ่อนึกถึงบุญกุศลที่เคยทำไว้ขณะเป็นมนุษย์ พ่อก็นึกตาม ด้วยอานุภาพของพระธรรมกายและบุญที่พ่อนึกได้ทันใดนั้น ทำให้กายของพ่อเบาและลอยได้ ลอยสูงขึ้น ๆ ติดตามธรรมกายของคุณยายผ่านชั้นสวรรค์ชั้นต้น จนถึงชั้นดาวดึงส์ มีวิมานของพ่อหลังเล็ก ๆ เก่าคร่ำคร่า ไม่สวยงามสว่างไสวเหมือนวิมานของเทพองค์อื่น ๆ พระธรรมกายบอกพ่อว่า ที่เป็นเช่นนั้น เพราะพ่อเป็นคน “วัดก็เข้า เหล้าก็กิน บุญก็ทำกรรมก็สร้าง สัตว์ก็ฆ่า แต่เมื่อแกงเสร็จก็แบ่งมาทำบุญด้วย”

พระธรรมกายสอนให้พ่อภาวนา “สัมมา อะระหัง ฯ” พ่อก็ทำตาม กายของพ่อสวยงามผ่องใสขึ้น เครื่องแต่งกายก็เปลี่ยนเป็นของทิพย์ เป็นชุดเครื่องทรงของเทพบุตร

เมื่อคุณยายได้ช่วยพ่อให้พ้นจากนรกแล้ว ความทุกข์ใจเรื่อง “ตามหาพ่อ” ก็หมดสิ้นลง การช่วยพ่อได้ก็เหมือนการได้ขอมาพ่อ ที่นี้อยากไปหาพ่อเมื่อใดก็ได้ คุณยายรู้สึกปลอดภัยไปร้ง หหมดความกังวลใจ พ้นจากความทุกข์ทรมานที่ฝังแน่นอยู่ตั้งแต่วันพ่อตายเป็นต้นมา